

Sygn. akt VI A Ca 276/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA – Marek Podogrodzki

Sędzia SA – Ryszard Sarnowicz (spr.)

Sędzia SA – Agata Zając

Protokolant: sekr. sądowy Katarzyna Kędzierska

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w P.

przeciwko L. R.

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 29 listopada 2012 r.

sygn. akt XVII AmC 650/12

oddala apelację.

Sygn. akt VI ACa 276/13

UZASADNIENIE

(...) z siedzibą w P. wniosło przeciwko L. R. pozew o uznanie za niedozwolone i zakazanie wykorzystywania w obrocie z konsumentami postanowienia wzorca umowy o treści: „Organizator nie ponosi odpowiedzialności za nieprawidłowości związane z działaniem (...) operatorów sieci internetowych (...)”.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa.

W kolejnej sprawie (...) z siedzibą w P. wniosło przeciwko L. R. pozew o uznanie za niedozwolone i zakazanie wykorzystywania w obrocie z konsumentami postanowienia wzorca umowy o treści: „Organizator nie ponosi odpowiedzialności za nieprawidłowości związane z działaniem (...) innych podmiotów trzecich”. Pozwana także w tym zakresie wniosła o oddalenie powództwa. Sprawa powyższa zawiśła pod sygnaturą XVII AmC 658/12.

Z kolei w sprawie o sygnaturze XVII AmC 650/12 (...) z siedzibą w P. wniosło przeciwko L. R. pozew o uznanie za niedozwolone i zakazanie wykorzystywania w obrocie z konsumentami postanowienia wzorca umowy o treści:

„Organizator nie ponosi odpowiedzialności za nieprawidłowości związane z działaniem operatorów sieci komórkowej (...)”. Pozwana w sprawie tej również wniosła o oddalenie powództwa.

Postanowieniami z dnia 29 listopada 2012r. Sąd Okręgowy w Warszawie połączył sprawy o sygnaturach XVII AmC 658/12 oraz XVII AmC 659/12 do wspólnego rozpoznania lub także rozstrzygnięcia ze sprawą o sygnaturze XVII AmC 650/12.

Wyrokiem z dnia 29 listopada 2012 roku Sąd Okręgowy w Warszawie uznał za niedozwolone i zakazał stosowania przez pozwaną w obrocie z konsumentami postanowienia wzorca umowy o następującej treści: „Organizator nie ponosi odpowiedzialności za nieprawidłowości związane z działaniem operatorów sieci komórkowej, operatorów serwisów internetowych oraz innych podmiotów trzecich.

Sąd Okręgowy ustalił, że pozwana L. R. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) w S.. W ramach prowadzonej działalności zorganizowała konkurs (...). Uczestnikiem konkursu mogła być każda osoba fizyczna posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych, która w terminie od 15 czerwca do 15 września 2011r. dokonała zakupu przynajmniej jednego z dostępnych w sieci sprzedaży detalicznej na terytorium RP produktów plastycznych z logo marki A. na opakowaniu; wykonała zadanie konkursowe polegające na wymyśleniu hasła reklamowego dla zakupionego produktu plastycznego; wysłała wiadomość SMS na podany w Regulaminie numer. Warunkiem uwzględnienia SMS-a w konkursie było jego dotarcie do Organizatora w określonym terminie. Po przyjęciu i zarejestrowaniu prawidłowego zgłoszenia przesłanego SMS-em każdy Uczestnik otrzymać miał dwa SMS-y zwrotne na ten sam numer telefonu, z którego wysłano SMS-a z hasłem reklamowym. Organizator konkursu przewidział nagrody: główną tygodniową oraz dzienną a także nagrodę gwarantowaną w postaci tapety multimedialnej, która mogła zostać pobrana przez uczestników ze strony (...), do której link zostanie podany w SMS-ie. Zwycięzcy nagrody głównej oraz nagrody tygodnia mieli być powiadomieni o wygranej poprzez rozmowę telefoniczną. Do zwycięzcy nagrody dziennej organizator zobowiązał się wysłać SMS informujący o nagrodzie. W umowie zastrzeżono, iż Organizator odpowiada za poprawne wysłanie SMS-a a nie za jego odebranie (§ 2 pkt. 9 i § 4 pkt. 11).

Sąd Okręgowy uznał, iż powództwo w niniejszej sprawie po połączeniu do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia trzech kolejnych spraw zasługiwało na uwzględnienie. Zakwestionowana klauzula ma bowiem bardzo szeroki zakres i wyłącza odpowiedzialność Pozwanej za wszelkie nieprawidłowości związane z działaniem operatorów sieci komórkowej, serwisów internetowych oraz innych podmiotów trzecich. W takim kształcie klauzula ta wypełnia, zdaniem Sądu I instancji, znamiona przepisu art. 385³ pkt. 2 k.c. Zgodnie z jego treścią w razie wątpliwości uważa się, że niedozwolonymi postanowieniami umownymi są te, które w szczególności wyłączają lub istotnie ograniczają odpowiedzialność względem konsumenta za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania. Jak wskazał Sąd Okręgowy zasadą wynikającą z treści przepisów art. 471 w zw. z art. 474 Kodeksu cywilnego jest odpowiedzialność Pozwanej, w razie niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, jak za własne działanie lub zaniechanie, za działania i zaniechania osób, z których pomocą zobowiązanie wykonywa, jak również osób, którym wykonanie zobowiązania powierza. W ocenie Sądu I instancji nie ma racji Pozwana, że zakwestionowana klauzula może odnosić się jedynie do osób, z których usług korzysta kontrahent Pozwanej. Nie wynika to w żaden sposób z jej treści, która jest bardzo szeroka. Wątpliwości Sądu Okręgowego nie ulegało też to, że Pozwana korzysta przy wykonywaniu swoich zobowiązań umownych zarówno z usług operatorów telefonii komórkowej, jak i sieci internetowych oraz innych osób trzecich. Pozwana zawarła z nimi określone umowy, na podstawie których m.in. prowadzona jest strona internetowa, z której udostępniane są nagrody gwarantowane; udostępniany jest numer, pod który wysyłane są SMS-y; wysyłane są SMS-y oraz przeprowadzane rozmowy telefoniczne informujące o nagrodach. Zakwestionowana klauzula może zdaniem Sądu Okręgowego wprowadzić w błąd konsumenta, albowiem może stworzyć wrażenie, że nie przysługują mu roszczenia wobec Pozwanej w razie nienależytego wykonania przez nią umowy na skutek działań osób, którym powierzyła wykonanie zobowiązania. Postanowienie to przerzuca ryzyko prowadzonej przez Pozwaną działalności gospodarczej na konsumenta, bezpodstawnie obarczając go negatywnymi konsekwencjami nienależytego wykonania zobowiązania. Tym samym zdaniem Sądu I instancji rażąco narusza równowagę stron oraz interes konsumenta poprzez zniweczenie jego uprawnienia do uzyskania odszkodowania za nienależyte wykonanie zobowiązania.

Zakwestionowana klauzula ma charakter asekuracyjny wobec odpowiedzialności Pozwanej, tym bardziej w kontekście innych zawartych w Regulaminie zapisów. Dotyczy to zwłaszcza ograniczenia odpowiedzialności Pozwanej jedynie za poprawne wysłanie SMS-a. Wszelkie zatem sytuacje związane z zakłóceniami systemów operacyjnych operatorów w oparciu o zakwestionowaną klauzulę mogą pozostawać poza zakresem odpowiedzialności Pozwanej.

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana, zaskarżając go w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez oddalenie powództwa. Pozwana podniosła zarzut naruszenia przepisów postępowania w postaci art. 321 § 1 k.p.c. poprzez orzeczenie w przedmiocie, który nie był objęty żądaniem pozwu. Gdyż powód w pozwie żądając uznania klauzuli za niedozwoloną podniósł, że niedozwolone jest wyłączenie odpowiedzialności za działanie „operatorów sieci internetowych”, podczas gdy klauzula uznana przez sąd za niedozwoloną mówi o „operatorach serwisów internetowych”.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego nie ulega wątpliwości, że klauzula zawarta w § 7 ust. 8 wzorca umownego stosowanego przez pozwaną stanowi niedozwolone postanowienie umowne w rozumieniu przepisu art. 385¹ k.c. Sąd Apelacyjny w pełni podziela tutaj ustalenia faktyczne i rozważania poczynione przez Sąd I instancji, zresztą, co należy podkreślić, nie były one kwestionowane przez żadną ze stron, w tym przez stronę pozwaną w rozpoznawanej apelacji.

Odnosząc się zaś do zarzutu apelacji należy wskazać, że istocie w pozwie, który został zarejestrowany pod sygnaturą akt XVII AmC 659/12, powód wskazał, że wnosi o uznanie za niedozwolone postanowienia wzorca umowy o treści „Organizator nie ponosi odpowiedzialności za nieprawidłowości związane z działaniem (...) operatorów sieci internetowych (...)”, choć w przedmiotowym postanowieniu zawarto sformułowanie „operatorów serwisów internetowych”. W wyroku jednakże Sąd Okręgowy odniósł się do prawidłowego, stosowanego przez pozwaną zapisu § 7 ust. 8 wzorca umownego stosowanego przez pozwaną. Tym samym w ocenie Sądu Apelacyjnego brak jest podstaw do kwestionowania zaskarżonego wyroku z powodu powyższej różnicy pomiędzy określeniem klauzuli będącej przedmiotem sporu w pozwie i w wyroku. Przede wszystkim należy tu zauważyć, że prawidłowa treść kwestionowanej klauzuli wynikała z dołączonych do akt sprawy dokumentów w postaci kopii wzorca umownego stosowanego przez pozwaną. Powód przy tym w treści pozwu powołał się konkretnie na to postanowienie umowne, wskazując że chodzi o § 7 ust. 8 regulaminu. Różnica dotyczy tutaj zaledwie jednego słowa, więc zdaniem Sądu Apelacyjnego należy ją w tym przypadku uznać za oczywistą omyłkę, które nie może być traktowana jak skierowanie żądania pozwu w stosunku do innej klauzuli jak ta, która stała się przedmiotem postępowania i której dotyczył zaskarżony wyrok. Ponadto z treści akt sprawy jak i wyroku i jego uzasadnienia bezspornie wynika, że Sąd Okręgowy wydając zaskarżony wyrok odniósł się w nim do rzeczywiście stosowanej przez pozwaną klauzuli. Jako przykład należy tu wskazać fakt, że Sąd Okręgowy połączył do wspólnego rozpoznania sprawy oznaczone sygnaturami akt XVII AmC 658/12, XVII AmC 659/12 i XVII AmC 650/12, t.j. wszystkie sprawy, które dotyczyły tego samego postanowienia (choć jego różnych części) zawartego w § 7 ust. 8 regulaminu stosowanego przez pozwaną.

Mając na uwadze przedstawione wyżej okoliczności Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c.